

Тема 12. Стационарно магнитно поле – основни закони, енергия

А.) Стационарни полета

Поле, независимо явно от времето, се нарича **стационарно поле**. На практика това са полета, създадени от източници, **плътностите на които не зависят от времето**, т.е.

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} = 0.$$

Условията за стационарност на ЕМ поле са

$$(1) \quad \boxed{\frac{\partial \vec{E}}{\partial t} = 0}, \text{ и } \boxed{\frac{\partial \vec{B}}{\partial t} = 0}.$$

Изискването за стационарност налага ограничение върху движението на зарядите. То трябва да се осъществява по такъв начин, че общото разпределение на зарядите в пространството да не се променя с времето. От уравнението за непрекъснатостта

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \operatorname{div} \vec{j} = 0 \text{ и от условието за стационарност } \frac{\partial \rho}{\partial t} = 0 \text{ следва равенството}$$

$$(2) \quad \operatorname{div} \vec{j} = 0,$$

изразяващо т.нар. **условие за стационарност на токовете**. Нека отбележим, че условието (2) може да бъде в сила в два случая:

а) $\vec{j} = 0$, при което $\vec{B} = 0$, а това при $\rho \neq 0$ е случай на електростатично поле; и

б) $\vec{j} = \rho \vec{V} \neq 0$, но при условие че $\rho \neq \rho(t)$.

Условията (1) и (2), комбинирани с уравненията на Максвел, дават уравненията, описващи стационарните полета (**стационарно електрично поле и стационарно магнитно поле**).

Уравненията на Максвел за **произволно електромагнитно поле** са

$$\left\{ \begin{array}{l} \operatorname{div} \vec{E} = \frac{\rho}{\epsilon_0}, \\ \operatorname{rot} \vec{E} = -\frac{\partial \vec{B}}{\partial t}, \\ \operatorname{div} \vec{B} = 0, \\ \operatorname{rot} \vec{B} = \mu_0 \vec{j} + \epsilon_0 \mu_0 \frac{\partial \vec{E}}{\partial t}. \end{array} \right.$$

Ако в тях отчетем (1) и (2), получаваме

$$\left\{ \begin{array}{l} \operatorname{div} \vec{E} = \frac{\rho}{\epsilon_0}, \\ \operatorname{rot} \vec{E} = 0, \\ \operatorname{div} \vec{B} = 0, \\ \operatorname{rot} \vec{B} = \mu_0 \vec{j}. \end{array} \right.$$

Уравненията

$$\left\{ \begin{array}{l} \operatorname{div} \vec{E} = \frac{\rho}{\epsilon_0}, \\ \operatorname{rot} \vec{E} = 0. \end{array} \right.$$

описват **стационарно електрично поле**, а уравненията

$$\left\{ \begin{array}{l} \operatorname{div} \vec{B} = 0, \\ \operatorname{rot} \vec{B} = \mu_0 \vec{j}. \end{array} \right.$$

описват **стационарно магнитно поле**.

Прави впечатление, че **уравненията, описващи стационарно електрично поле са същите, както уравненията, описващи електростатичното поле.**

Нека в следващите разглеждания се спрем само на свойствата на стационарното магнитно поле.

Б.) Стационарно магнитно поле

Както вече видяхме уравненията, описващи **стационарно магнитно поле**, са

$$(3) \quad \begin{cases} \operatorname{div} \vec{B} = 0, \\ \operatorname{rot} \vec{B} = \mu_0 \vec{j}. \end{cases}$$

От теорията на ЕМ поле е известно, че полевият вектор \vec{B} може да се представи чрез магнитния векторен потенциал $\vec{A}(\vec{r}, t)$ посредством съотношението

$$(4) \quad \vec{B} = \operatorname{rot} \vec{A}.$$

Нека заместим (4) в (3), при което ще получим

$$\operatorname{rot} (\operatorname{rot} \vec{A}) = \mu_0 \vec{j}.$$

Но от векторния анализ е известно, че

$$\operatorname{rot} \operatorname{rot} \vec{A} \equiv \nabla \times (\nabla \times \vec{A}) = \operatorname{grad} \operatorname{div} \vec{A} - \Delta \vec{A}, \text{ (където } \Delta \text{ е Лапласов оператор),}$$

следователно

$$\operatorname{grad} \operatorname{div} \vec{A} - \Delta \vec{A} = \mu_0 \vec{j}.$$

Поради коментираната вече нееднозначност на потенциалите налагаме върху \vec{A} следното **калибровъчно условие** (т.е. условие, налагано затова, защото \vec{A} не е определен с точност)

$$(5) \quad \operatorname{div} \vec{A} = 0,$$

наречено **калибровъчно условие на Кулон**. С отчитането на (5) стигаме до следното **векторно уравнение**, наричано понякога **уравнение на Поасон**

$$(6) \quad \Delta \vec{A} = -\mu_0 \vec{j}.$$

Уравнение (6) е **векторен аналог** на скаларното **уравнение на Поасон** за скаларния потенциал φ , имащо вида

$$\Delta \varphi = -\frac{\rho}{\epsilon_0}.$$

Както е известно, решението на скаларното уравнение на Поасон се дава с изрза

$$\varphi(r) = \int_{V_\infty} \frac{\rho(r') dV'}{4\pi\epsilon_0 |r - r'|}.$$

Следвайки аналогията между скаларното и векторното уравнения на Поасон, можем да запишем, че решението на (6) се представя във вида

$$(7) \quad \vec{A}(r) = \int_{V_\infty} \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{\vec{j}(r')}{|r - r'|} dV'.$$

* Че (7) удовлетворява (6) може да се провери непосредствено.

След като определихме чрез (7) векторния потенциал $\vec{A}(r)$, можем да изразим от (4) вектора на магнитната индукция \vec{B} :

$$\vec{B} = \operatorname{rot} \vec{A} = \operatorname{rot} \left(\int_{V_\infty} \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{\vec{j}(r')}{|r - r'|} dV' \right) = \int_{V_\infty} \frac{\mu_0}{4\pi} \operatorname{rot} \left(\frac{\vec{j}(r')}{|r - r'|} \right) dV'.$$

Нека за по-голяма компактност и прегледност на следващите записи да пресметнем отделно $\operatorname{rot} \left(\frac{\vec{j}(r')}{|r - r'|} \right)$. За целта използваме формулата от векторния анализ

$$\text{rot}(u.U) = u \text{rot}U - U \times \text{grad}u,$$

в която скалярът $u = \frac{1}{|r-r'|}$, а векторът $U = \vec{j}(r')$. С прилагането на тази формула получаваме

$$\text{rot}\left(\frac{\vec{j}(r')}{|r-r'|}\right) = \frac{1}{|r-r'|} \text{rot}\vec{j}(r') - \vec{j}(r') \times \text{grad}\frac{1}{|r-r'|}.$$

При по-нататъшното преобразуване на горния израз използваме 2 неща:

1) ако за удобство положим $r = |\vec{r} - \vec{r}_a|$, и използваме формулата от векторното смятане $\text{grad}\frac{1}{r} = -\frac{1}{r^2} \cdot \text{grad}r = -\frac{1}{r^2} \cdot \vec{r}_0 = -\frac{1}{r^2} \cdot \frac{\vec{r}}{r} = -\frac{\vec{r}}{r^3}$, ще получим че

$$\boxed{\text{grad}\frac{1}{|r-r'|} = -\frac{(\vec{r} - \vec{r}_a)}{|\vec{r} - \vec{r}_a|^3}}; \text{ и}$$

2) понеже диференциалният оператор „rot” действа върху координатите \vec{r} , а векторът $\vec{j}(r')$ не зависи от \vec{r} , а от \vec{r}' , то очевидно $\boxed{\text{rot}\vec{j}(r') \equiv 0}$.

Замествайки тези две представяния, получаваме

$$\text{rot}\left(\frac{\vec{j}(r')}{|r-r'|}\right) = \frac{1}{|r-r'|} \cdot 0 - \vec{j}(r') \times \text{grad}\frac{1}{|r-r'|} \equiv -\vec{j}(r') \times \left(-\frac{(\vec{r} - \vec{r}_a)}{|\vec{r} - \vec{r}_a|^3}\right) = \vec{j}(r') \times \frac{(\vec{r} - \vec{r}_a)}{|\vec{r} - \vec{r}_a|^3},$$

т.е. $\text{rot}\left(\frac{\vec{j}(r')}{|r-r'|}\right) = \vec{j}(r') \times \frac{(\vec{r} - \vec{r}_a)}{|\vec{r} - \vec{r}_a|^3}$. С така намерената $\text{rot}\left(\frac{\vec{j}(r')}{|r-r'|}\right)$ се връщаме на

представянето за \vec{B} и получаваме

$$\vec{B} = \int_{V_\infty} \frac{\mu_0}{4\pi} \text{rot}\left(\frac{\vec{j}(r')}{|r-r'|}\right) dV' = \int_{V_\infty} \frac{\mu_0}{4\pi} \vec{j}(r') \times \frac{(\vec{r} - \vec{r}_a)}{|\vec{r} - \vec{r}_a|^3} dV', \text{ т.е.}$$

$$(8) \quad \boxed{\vec{B} = \int_{V_\infty} \frac{\mu_0}{4\pi} \vec{j}(r') \times \frac{(\vec{r} - \vec{r}_a)}{|\vec{r} - \vec{r}_a|^3} dV'}.$$

Така полученият израз (8) за **индукцията на полето**, създадено от **стационарни токове**, е известен още като **закон на Био-Савар**.